

дух своїми піснями. На відміну від поеми "Перебендя", де Шевченко тільки перелічує назви пісень у репертуарі кобзаря, у "Гайдамаках" він наводить у виконанні Волоха низку пісень "Ой, волохи, волохи", "Ночували гайдамаки", "Ой гоп таки так!".

Цікавим є образ кобзаря-вдівця Степана, змальованого в Шевченковій поемі "Невільник" (1859). У центрі думи – сирота Степан, потрапляє до турецької неволі, а потім, ставши кобзарем, склав пісню про свою долю. Творчістю Тараса Шевченка захоплювалися і захоплюються, адже саме він підніс образ кобзаря до символу – як виразника національного болю України, волі й незалежності рідного краю.

КАТЕГОРІЯ ДОБРА У ТВОРЧОСТІ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Свириденко М.І., студ. I курсу факультету обліку та фінансів
Науковий керівник – Гаврилюк Ю.М., канд. філол. наук, доцент кафедри
філософії

В історії кожного народу є імена, які він свято береже у своїй пам'яті і з великою любов'ю та повагою передає з покоління в покоління. Є таке ім'я і у нашого народу — Тарас Шевченко. Не було і немає в Україні поета, який був би йому подібний. Не було у ньєнки України сина, який так ніжно і віддано любив свій народ і так страждав за нього. Саме він зберіг і повернув народу його голос — українську мову. Для кожного з нас ім'я Шевченка є святим.

У творах Шевченка згадуються усі життєві цінності людини. Добро Тарас Григорович ставить понад усіма людськими цінностями: « Добро найкраще на світі », і воно – « братолюбіє ».

Співвідношення добра і зла – одне з центральних питань більшості релігій та філософських систем. Переважно зло осмислюється як несамостійне щодо добра або є його критерієм за протилежністю. Або ж зло є маскою добра. « Розрізнення добра і зла » вважав основним завданням для людини Томас Карлайль. Це – ХІХ століття. А в ХХ Еріх Фромм постулював: « Я знаю тільки два шляхи, що ведуть до вибору добра. Перший полягає в служінні і підкоренні моральним засадам. Другий шлях – розвивати почуття добра, чинячи добре й справедливе ».

Для Шевченка характерна не лише постійна зосередженість на оцьому розрізненні добра і зла, а й особлива суб'єктивність цієї зосередженості. Він чинить напружений іспит самому собі, а не лише світові (хоч і світові, але не минаючи себе).

*Один у одного питаєм,
Нащо нас мати привела?
Чи для добра? Чи то для зла?
І хоч, на людський світ дивлячись, часто здається:
Нема добра творящого,
Нема ні одного!*

Але Тарас Григорович вселяє добро, любов і надію в наші серця, завдяки

своїй творчості.

За інтенсивністю почування добра і зла Шевченко, може, найбільше споріднений із Львом Толстим, епіграфом до творчості якого могли б бути його власні слова: « Цель жизни есть добро. Это чувство пррисуше душе нашей. Средство к доброй жизни есть знание добра и зла ».

Отже, Тарас Шевченко – символ чесності, правди і безстрашності, великої любові до людини. Вся творчість великого Кобзаря зігріта гарячою любов'ю до Батьківщини, пройнята священною ненавистю до ворогів і гнобителів народу. Його думи, його пісні, його полум'яний гнів, його боротьба за світлу долю трудового люду були думами, піснями, гнівом і боротьбою мільйонів. Вже двісті років пройшло як перестало битися благородне, мужнє серце геніального поета-революціонера Тараса Григоровича Шевченка. Але світлий образ великого Кобзаря – безсмертний, як і сам народ, що породив його. Вічно нетлінна творчість геніального сина України жива подихом життя, биттям гарячого людського серця. Безсмертна могутня сила його таланту, проникливість і глибина його думки, мужність і ніжність його лірики, гострота і пристрастність його слова, мужність і пісенність його віршів, самовіддана любов його до своєї Батьківщини, до свого народу.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО – СПВЕЦЬ СВОБОДИ УКРАЇНИ

Свіщова Я.О., канд.хім.наук, зав.кафедри загальної хімії

Хименко Н.Л., канд.хім.наук, доцент

Дубина О.М., канд.хім.наук, доцент

Шевцова О.О., канд.хім.наук, ст. викладач

Будвицька О.М., викладач

9 березня Україна відзначає 200-річчя з дня народження українського поета, художника, мислителя, палкого захисника соціальних та національних інтересів українського народу, великого борця за волю свого народу, свого краю, Тараса Шевченка, який по праву визнається найвеличнішою постаттю України.

Тарас Шевченко став співцем свободи українського народу. Усе життя він присвятив реалізації своєї найбільшої мрії – пробудити волелюбний дух українців, щоб побачити рідну землю вільною. За час, що минув, український народ переживав періоди, коли свобода та незалежність ставали майже реальністю, і такі, коли ця споконвічна мрія здавалася нездійсненою. Було чимало трагічних сторінок, але було і те, що дозволило сформуватися сучасній українській нації, здатній відстоювати оспівані поетом ідеали.

З 1991 року ми ведемо відлік існування нової незалежної України. Але, мабуть, тільки нині світ починає розуміти Україну та українців насправді. Це багатомільйонна держава, яка поділяє зрозумілі всім загальноєвропейські ідеали та цінності, прагнення до свободи і демократії. Сьогодні ми з повним правом можемо говорити, що українці реалізували мрію великого українського поета Т. Шевченка і створили не тільки незалежну, але й